

τότε δεκαπενταετής μόνον), νὰ παρουσιασθῇ ὡς ὑποψήφιος εἰς τὰς ἐκλογὰς τῆς κομητείας Μίδλεστζ: « Ἐπέβαλλα εἰς τὴν εὐγενείαν τῶν, τῇ ἔγραφεν δὲ σιρὶ Ἰάκωβος Φόρβης κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην, πάσας δοσας ὀντιρρήσεις ὑμεῖς τε καὶ δὸνδε τοῦ Βεδφόρδ δύνασθε νὰ ἐπιφέρητε ἐπέμεινον ὅμως φρονοῦντες διὰ καὶ ὑμέτερον συμφέρον εἶναι καὶ τῇ ἡμετέρᾳ οἰκογενείᾳ πρέπον τὸ νὰ δεχθῇ δὲ υἱός σας ἥδη τὴν ὑποψηφιότητα. Ἐνούμενος μετὰ τοῦ ἀξιολόγου σιρὶ Ἰωάννου Οὐδολστογχόλι, θέλει ἐπιτύχει καὶ οὕτω πιστὸς θέλουσιν ὑποσκελεσθῆ δύνα σημαντικοὶ τόρεις. » Οταν εἶπον δὲ ὁ λόρδος Ταΐστον ἡτοιμάζετο ν' ἀπέλθῃ εἰς Κανταβριγίαν καὶ μετὰ ταῦτα νὰ περιηγηθῇ ἐπὶ δύο ἡ τρία ἔτη, ὁ λόρδος Σχρεουσβύρη ἀπήντησεν δὲν ἀντιτείνει εἰς τὸ οχέδιον τοῦτο, δὲν ὁ λόρδος Ταΐστον ἀρκεῖ ἀπᾶξ μόνον νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὴν ἐκλογὴν, δὲν θέλουσι τὸν συνοδεύσει τότε πολλοὶ εὐπατρίδαι καὶ ἄλλοι εὐκόλοι ἔφιπποι ἐκ τῆς πόλεως καὶ δὲν αἱ περὶ τούτου δαπάναι μηδὲν ἡ μικρόταται ἔσονται. « Ο λόρδος Σχρεουσβύρη, πλὴν τούτων, ἐπεφόρτισε με νὰ σᾶς εἴπω δὲν, ἀν συγκατανεύητε εἰς ταῦτα, ὡς δὲν ἀμφιβάλλει, ζητεῖ τὴν ἀδειάν σας νὰ παρουσιάσῃ διὰ μόνην τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς τὸν υἱὸν σας ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ λόρδου Ρῶσσελ, ὃνομα ὅπερ προσκήνεται αὐτῷ δεσμοσύχιλας ψύφους περιπλέον, ἀν τοσοῦτοι ἥναι οἱ ἐν τῇ κομητείᾳ ἐλεύθεροι γαικτήμονες. »

Πότα δελεάσματα διὰ τὴν συγκινήν καὶ μπτρικὴν στοργὴν καὶ ὑψηλοτά φρονούντην τῆς Λαδὸν Ρῶσσελ!

(« Επετατὸ τέλος. »)

ARMENIA.

Τὸ ὄνομα Ἀρμενία πάντες ἠκούσαν ἀναφερόμενον ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Γραφῶν, καὶ ὑπὸ τιγων πολιτικῶν συγγραφέων ἐν ταῖς γυμνασίοις.

Εἶναι ἀληθές, δὲν οἱ πλειστοὶ ἀγνοοῦσι τὴν ιστορίαν τῆς Ἀρμενίας, τινὲς δὲ πάλιν οὐδὲ ἀναγνώσεως κρίνουσιν αὐτὴν ἀξίαν, ἐνῷ αὐτὸν ἐναντίας, καθ' ὅλας αὐτῶν τὰς λεπτομερεῖάς, σπουδάζουσι τὰς ἱστορίας τῶν μεγάλων κρατῶν Συρίας καὶ Περσίας. Καθ' ἡμᾶς δύο τινα τούτου ὑπάρχουσιν αἵτια. Τὸ πρῶτον — τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα, τὰ μεγάλα καὶ ὑψηλὰ πάντοτε ἐπιδιώκοντα, οὐδόλως ἢ καν σπανίως συγκατατίθεται γὰρ ἐπισχολήσῃ, οὕτως

εἰπεῖν, ἔχοτά εἰς τὰ δευτερεύοντα, ως μὴ ἀνταμείθοντα δρούντως τὸ φύσει περιέργον αὐτοῦ. Τὸ δεύτερον — ἡ Ἑλλειψὶς τῶν καταλληλῶν ἴστορικῶν μέσων, καὶ τῆς γλώσσης ἡ ἄγνοια.

Ἡ γλῶσσα, τὰ ἔθιμα καὶ ἡ ἀσυμμιξία τοῦ Ἀρμενικοῦ ἔθνους, εἰσὶν, νομίζομεν, τὰ κυριώτερα αἴτια, ὃν ἔνεκα οἱ ἀρχαῖοι λίγαν περιωρισμένας πληροφορίας ἐγκατέλειπον ἡμῖν περὶ τῆς κατατάσσεως καὶ τῆς ἴστορίας τῆς Ἀρμενίας.

Οἱ Ἑλληνες, οἱ Πέρσαι καὶ οἱ Ῥωμαῖοι, οἵτινες διεδοχικῶς ἔκυριεςσαν τὴν Ἀρμενίαν, παρεῖδον τὴν ἐκμάθησιν τῆς γλώσσης τοῦ ἔθνους, ὅπερ κεθύπεταζαν· μόλις δὲ τ' ἀληθῆ ὄνόματα τῶν βασιλέων, τῶν πόλεων καὶ τῶν ποταμῶν ἡδύνθησαν νὰ μάθωσι, καθόπου ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ἴστορικῶν των.

Τὴν πατρίδα αὐτῶν οἱ Ἀρμένιοι, καίτοι ὑπὸ τῶν ἀρχαίων καὶ νεωτέρων συγγραφέων ἀποκλούμενην Ἀρμενίαν, ἀποκλούστι Χαϊανδάρ, ἐκ τοῦ ὄνοματος τοῦ πρώτου ἡγεμόνος αὐτῶν Χαϊγκ, ὅστις ἐκ Βαβυλῶνος μετέστη εἰς Ἀρμενίαν μεθ' ὅλης αὐτοῦ τῆς οἰκογενείας, εἰκοσι δύο αἰώνας Π. Χ. περίπου. "Ετι δὲ καὶ δι' ἄλλων ὄνομάτων διαφέρων Πατριάρχην, ως Ἀσκյαραζλαρ, ἐκ τοῦ Πατριάρχου Ἀσκενέλ, πρεσβύτερου υἱοῦ τοῦ Γομέρ, υἱοῦ τοῦ Ἰάρεθ. Κατά τινας πάλιν συγγραφεῖς, ὁ ἡγεμονικὸς οἶκος τῆς Ἀρμενίας ἐκαλεῖτο Οδκος Θοργάμη, ἐκ τοῦ γενεαλογικοῦ ὄνόματος Θορκοματζή, ὅπερ πολλοὶ ἀνατολισταὶ (orientalistes) παράγουσι κακῶς ἐκ τοῦ Τουρκομάρος. Τινὲς διεσχιρίζονται, ὅτι δὲ Πατριάρχης Θοργάμη ἦταν υἱὸς τοῦ Θηρᾶ, υἱὸν τοῦ Γομέρ, ἐνῷ ἡ Γραφὴ λέγει αὐτὸν ῥητῶς υἱὸν Γομέρ. Κατὰ τοὺς Ἀρμενίους ἴστορικους, δὲ Θοργάμη ἦτο πατήρ τοῦ Χαϊγκ, πρώτου ἀρχηγοῦ τοῦ ἔθνους. Αἱ Γεωργιαναὶ παραδόσεις εἰσὶ καθ' ὅλα σύμφωνοι τῇ γνώμῃ ταύτη — Οἱ Ἀρμένιοι, οἱ Γεωργιανοὶ καὶ ὅλοι οἱ τεῦ Καυκάσου λαοὶ καλοῦνται γενικῶς Θοργαμοζιανοί, ἢ ἀπόγονοι τοῦ Πατριάρχου Θαργάμου, οὗ δὲ πρεσβύτερος υἱὸς, καλούμενος Χάος, εἶναι ἀναμφιβόλως ὁ ἕδιος Χαϊγκ.

Πόθεν δὲ ὡνομάσθη Ἀρμενία, τοῦτο καλύπτεται ὑπὸ τοῦ πέπλου τῆς ἀμφιβολίας. Οἱ Ἀρμένιοι ἴστορικοι ὑποθέτουσιν ἐκ τοῦ Ἀράμ, ἐνὸς τῶν ἀρχαιοτέρων καὶ ἐνδοξότερων ἡγεμόνων διὰ τὰς πολλὰς καὶ μεγάλας αὐτοῦ κατατάσσεις — « Διηγοῦνται διὰ τὸν Ἀράμ, λέγει ὁ Μωϋσῆς Χορὲν, δὲ Θουκυδίδης τῆς Ἀρμενίας, πολλὰ παραδείγματα γενναιότητος καὶ » μεγαλοψυχίας, ἀτινα ἀντήγησαν καθ' ὅλην τὴν Ἀρμενίαν, ἡ δὲ πατρὶς » ἡμῶν ἐξ αὐτοῦ ἔλαβε τὸ ὄνομα. Οἱ Ἑλληνες ἀποκλούσιν ἡμᾶς Ἀριζ » νίους, οἱ δὲ Πέρσαι καὶ οἱ Σύροι Ἀρμενίγγ. » "Οπως δήποτε ἡ καταγωγὴ τοῦ ὄνόματος φαίνεται ἀρχαιοτάτη.

Πιθανὴ ἐπίστης καὶ ἡ ἐκ τοῦ Ἀράμ παραγωγὴ, ἐπως ἡ Βίβλος ἀποκαλεῖ

τὴν Συρίαν καὶ Μεσοποταμίαν· τὸ ὄνομα δὲ τοῦτο, γνωρίην σὶς τοῦ, "Ελλήνας ἀπὸ τῆς πέμπτης Η. Χ. ἐκατοντακετηρίδος, ἐδίδετο ἵτος εἰς; τὴν Ἀρμενίαν, ἐνίστε δὲ καὶ εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς Καππαδοκίας. Ἡ Γραφὴ τρις μνημονεύει τοῦ τόπου Ἀρաράτ, χωρὶς ν' ἀναρέρη ποσῶς τὸ ὄνομα Ἀρμενία — « Ἀγγείλατε τοῖς Βασιλεῦσι τοῦ Ἀραράτ, Meri καὶ Ἀσκερέη. » κτλ. (Ιερεμ. Κεφ. 31).

Τὸ ὄνομα Meri, φερόμενον μεταξὺ τῶν δύο ἀλλών, ἀτιχα ἀνάγονται εἰς τὴν Ἀρμενίαν, μᾶς κάλυνε νὰ ὑποθέτωμεν ὅτι περὶ αὐτῆς τῆς Ἀρμενίας ὄμιλος, καθ' ὅσον μάλιστα οἱ Ἐβδομήκοντα καὶ τὸ Συριακὸν καίμενον τὴν λέξιν ταύτην ἔχουσι μεταπεφρασμένην διὰ τῆς Ἀρμενίας. Πρὸς δὲ ἐξάγεται ἐκ τούτου ὅτι ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ιερεμίου δὲν ἐκαλεῖτο διὰ τοῦ ὄνοματος Ἀρμενίας. Οἱ σοφὸι Σχίν-Μαρτίνος πιστεύει ὅτι τὸ ὄνομα Meri εἶναι τὸ αὐτὸ τοῦ Marabāl, υἱὸς τοῦ Χετήχ, ὃστις ὑπῆρξεν ὁ οἰκιστὴς τῆς ἐπαρχίας Χάρχη, ἐνθα ἐκτίθη τῇ πόλει Marasgērōd. Οἱ κάτοικοι τοῦ μέρους τούτου ἐκαλοῦντο Maralabiarot. Ἔν δὲ μέρος τῆς κεντρικῆς Ἀρμενίας ἐκαλεῖτο Murgiās. — τούτου μνείαν ποιεῖ καὶ ὁ Νικόλαος Δραματικῆς, βασιεῖται ἡ το σύγχρονος τοῦ Αὐγούστου. "Αν δὲ συγχωρήσται καὶ η παράθεσις τῆς ἡμετέρης γνώμης, ήμετες ὑποθέτομεν ὅτι τὸ ὄνομα Meri, προσθέτει τῶν δύο ἀρχικῶν σοιχείων τῆς λέξεως Ἀραράτ, ἀπετέλεσε τὸ Ἀρμενία καὶ τοῦτο ὅπως καὶ διὰ τοῦ ὄνοματος τοῦ βασιλέως Μενί άποκαλεσθῇ, καὶ τὸ πρῶτον ὄνομα αὐτῆς (καθότι, ως φαίνεται ἐκ τοῦ Ιερεμίου, Βασίλειον Ἀραράτ ἐκαλεῖτο ἢ Ἀρμενία προηγουμένως) διλοκληρον μὴ ἀποβάλῃ.

Οἱ Γεωργιανοὶ ḥποκαλοῦσι τοὺς γείτονάς των Ἀρμενίους Σομεκχή, ἀναρφίσταντος ἐκ τῆς ἐπαρχίας Σομεκχέθ. καιμένης ἐν τοῖς συνόροις αὐτῶν. (1)

(1) Ἡ παροῦσα διατριβὴ εἶναι πρεσεισαγωγὴ τῶν δικολούθως ἐκ διαλειμμάτων δημοσίου θητομένων ἐν τῇ Θελήνινθῃ ιστορικῶν μελετῶν περὶ Ἀρμενίας.